

אֶתְּ אֱלֹהֵי הָעִבְרִים

13 12 11 10 9 8 7 6 5 4 3 2 1

הפרק 1

האלהים אשר דבר מקדם פעמים רבות ובפנים שנים אל אבותינו ביד הנביאים דבר אלינו באחרית הימים האלה ביד בנו ¹

²אשר נתנו ליורש כל וגם עשה בידו את העולמות

³והוא זהר כבודו וצלם ישותו ונושא כל בדבר גבורתו ואחרי עשתו בנפשו טהרת חטאתינו ישב לימין הגדלה במרומים

⁴ויגדל מאד מן המלאכים כאשר השם אשר נחלו יקר הוא משלהם

⁵כי אל מי מן המלאכים אמר מעולם בני אתה אני היום ילדתיך ועוד אני אהיה לו לאב והוא יהיה לי לבן

⁶ובהביאו את הבכור שנית לעולם אמר והשתחוו לו כל מלאכים אלהים

⁷הן על המלאכים הוא אמר עשה מלאכיו רוחות משרתיו אש להט

⁸אך על הבן אמר כסאך אלהים עולם ועד שבט מישר שבט מלכותך

⁹אהבת צדק ותשנא רשע על כן משחך אלהים אלהיך שמן ששון מחבריך

¹⁰ועוד אתה אדני לפני הארץ יסדת ומעשה ידיך שמים

¹¹המה יאבדו ואתה תעמד וכלם כבגד יבלו

¹²כלבוש תחליפם ויחלפו ואתה הוא ושנותיך לא יתמו

¹³ואל מי מן המלאכים אמר מעולם שב לימיני עד אשית איביך הדם לרגליך

¹⁴הלא הם כלם רוחות השרת שלוחים לעזרה בעד העתידים לרשת את הישועה

הפרק 2

לכן אנחנו חייבים ביותר להכין לבבנו אל אשר שמענו פן ילזו ויאבד ממנו ¹

²כי אם הדבר הנאמר על ידי המלאכים היה קים וכל פשע ומרי נשא את ענשו כמשפט

³איך נמלט אנחנו אם לא נשים לב לתשועה גדולה אשר כזאת הנאמרה מתחלה בפי האדון ותקים לנו על ידי שמעיה

⁴וגם אלהים העיד עליה באתות ובמופתים ובגבורות שנות ובהאציל מרוח קדשו כרצונו

⁵כי לא תחת יד המלאכים שת את העולם הבא אשר אנחנו מדברים עליו

⁶כי אם כאשר העיד האמר במקום אחד מה אנוש כי תזכרנו ובן אדם כי תפקדנו

⁷ותחסרהו מעט מאלהים וכבוד והדר תעטרהו ותמשילהו במעשי ידיך

⁸כל שתה תחת רגליו הנה באשר שת כל תחתיו לא השאיר דבר שלא שת תחתיו ועתה זה לא ראינו עדין כי כל הושת תחתיו

⁹אבל ישוע המחסר מעט ממלאכים אותו ראינו מעטר בכבוד והדר מפני ענותו עד מות למען אשר יטעם בחסד אלהים את המות בעד כלם

¹⁰ כי נאה היה לו אשר הכל למענו והכל על ידו בהנחתו בנים רבים לכבוד להשלים בענוים את שר ישועתם

¹¹ כי גם המקדש גם המקדשים כלם מאחד המה ועל כן לא בוש מקרא להם אחים

¹² באמרו אספרה שמך לאחי בתוך קהל אהללך

¹³ ועוד וקויתי לו ועוד הנה אנכי והילדים אשר נתן לי יהוה

¹⁴ ויען כי הילדים כלם יחדו בשר ודם אף הוא לבש בשר ודם כמוהם למען אשר יבטל על ידי המות את אשר לו ממשלת המות הוא השטן

¹⁵ ולהתיר את אלה אשר מאימת המות היו נתנים לעבדות כל ימי חייהם

¹⁶ כי אמנם לא במלאכים החזיק כי אם בזרע אברהם החזיק

¹⁷ על כן היה עליו להדמות לאחיו בכל דבר למען אשר יהיה כהן גדול רחמן ונאמן בעניני אלהים לכפר על חטאת העם

¹⁸ כי באשר הוא בעצמו ענה ונתנסה יכל לעזר את המנסים

הפרק 3

ל כן אחי הקדושים חברים לקריאה של מעלה הביטו אל השליח וכהן הודיתנו הגדול אל המשיח ישוע

² אשר הוא נאמן לעשהו כמו גם משה בכל ביתו

³ כי כבוד גדול ממשה נחל זה כאשר בנה הבית חשוב יותר מן הבית

⁴ כי כל בית יש לו בנה אבל בונה כל הוא האלהים

⁵ והן משה נאמן בכל ביתו כעבד לעדות העמדות להאמה

⁶ אבל המשיח הוא הבן על ביתו ואנחנו ביתו אם נחזיק בבטחון ובתהלת התקוה ולא נרפנה עד הקץ

⁷ לכן כמאמר רוח הקדש היום אם בקלו תשמעו

⁸ אל תקשו לבבכם כמריבה כיום מסה במדבר

⁹ אשר נסוני אבותיכם בחנוני גם ראו פעלי ארבעים שנה

¹⁰ לכן אקוט בדור ואמר עם תעי לבב הם והם לא ידעו דרכי

¹¹ אשר נשבעתי באפי אם יבאון אל מנוחתי

¹² ראו עתה אחי פן יש באחד מכם לב רע וחסר אמונה לסור מאלהים חיים

¹³ אך הוכח תוכיחו איש את רעהו יום יום עד שיקרא היום למען אשר לא יקשה איש מכם את לבו במדוחי פשע

¹⁴ כי נתחברנו למשיח אם נחזיק בראשית הבטחה ולא נרפנה עד הקץ

¹⁵ כאשר נאמר היום אם בקלו תשמעו אל תקשו לבבכם כמריבה

¹⁶ מי אפוא אלה אשר שמעו ויריבו הלא כל יצאי מצרים ביד משה

¹⁷ ובמי התקוטט ארבעים שנה הלא בחטאים אשר נפלו פגריהם במדבר

¹⁸ ולמי נשבע לבלתי בא אל מנוחתו אם לא לסוררים

¹⁹ ואנחנו ראים כי לא יכלו לבוא על אשר לא האמינו

הפרק 4

ע ל כן נירא נא בהמצא עוד ההבטחה לבוא אל מנוחתו פן יראה איש מכם מאחר פעמיו

² כי גם אלינו באה הבשורה כמו אליהם אך לא הועיל להם דבר השמועה מפני אשר לא התערב באמונה לשמעם

³ כי באי המונה אנחנו המאמינים כמו שאמר אשר נשבעתי באפי אם יבאון אל מנוחתי אף כי נגמרו מעשי יהוה מעת הוסד העולם

⁴כי על היום השביעי אמר במקום אחד וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו
⁵ובמקום הזה אמר עוד אם יבאון אל מנוחתו:
⁶ויען כי יש עוד מקום לבוא אליה ואשר התבשרו בראשונה המה לא באו שם בעבור המר:
⁷לכן הוסיף לקבוע יום באמרו היום על ידי דוד מקץ ימים רבים כמו שנאמר היום אם בקלו תשמעו
אל תקשו לבבכם
⁸כי אלו יהושע הניח להם לא היה מדבר אחרי זאת על יום אחר
⁹על כן נשארה עוד מנוחת שבת לעם אלהים
¹⁰כי הבא אל מנוחתו גם הוא שבת ממלאכתו כמו האלהים משלו
¹¹לכן נשקדה נא לבוא אל המנוחה ההיא למען אשר לא יכשל איש והיה ממרה כמוהם
¹²כי דבר האלהים חי הוא ופעל גבורות וחד מחרב פיפיות ונכנס עד להבדיל בין נפש לרוח ובין
הדבקים למוח ובחן מחשבות לבב ומזמותיו
¹³ואין כל נברא נסתר מנגדו כי הכל חשוף וגלוי לעיני בעל דברים שלנו
¹⁴ועתה בהיות לנו כהן ראש גדול אשר עבר בשמים הוא ישוע בן האלהים נחזיקה בהודאתנו
¹⁵כי אין לנו כהן גדול אשר לא יוכל להצטער על חליינו כי אם המנסה בכל כמונו אך בלי חטא
¹⁶על כן נקרבה בבטחון אל כסא החסד לשאת רחמים ולמצא חסד לעזרה בעתה

הפרק 5

כי כל כהן גדול הלקוח מתוך בני אדם מפקד הוא בעבור בני אדם בעיני אלהים להקריב מנחה
וזבח על החטאים
²והוא יכול לחמל על השגגים והתעים בהיותו גם הוא ידוע חלי:
³אשר על כן חייב להקריב על החטאים גם בעד העם גם בעד נפשו
⁴ואת הגדלה הזאת לא יקח איש לעצמו רק הקרוא לה מאת האלהים כמו אהרן
⁵כן גם המשיח לא כבד את עצמו להיות כהן גדול כי אם האמר אליו בני אתה אני היום ילדתיך:
⁶כמו שאמר גם במקום אחר אתה כהן לעולם על דברתי מלכי צדק
⁷אשר בימי היותו בבשר הקריב תפלות ותחנונים בצעקה גדולה ובדעות לפני מי שיכול להושיעו
ממות ויעתר לו מפני יראתו
⁸ואף כי היה הבן למד מענותו לשמוע
⁹ואחרי אשר השלם היה ממציא תשועת עולמים לכל שמעיו
¹⁰והאלהים קרא לו כהן גדול על דברתי מלכי צדק
¹¹על זאת יש לנו לדבר הרבה וקשות לבאר לכם במלין יען כי כבדו אזניכם
¹²כי תחת אשר היה ראוי לכם לפי ארך הזמן להיות מלמדים עתה מן הצרך לשוב וללמד אתכם
עקרי ראשית דברי אלהים ונצרכתם לחלב ולא למאכל בריא
¹³כי כל אשר מאכלו חלב איננו מבין בדבר צדק כי עודנו עולל
¹⁴אך לשלמים המאכל הבריא אשר על פי ההרגל יש להם חושים מנסים להבדיל בין טוב לרע

הפרק 6

על כן בעזב כעת ראשית דבר המשיח נעבר אל השלמות ולא נשוב לשית יסודי התשובה ממעשי
מות והאמונה באלהים
²ותורת הטבילות וסמיכת ידים ותחית המתים והדין הנצח:
³ואת זאת נעשה אם יתן האל
⁴כי אלה אשר נגה עליהם האור וטעמו ממתנת השמים ונתן להם חלקם ברוח הקדש
⁵וטעמו את דבר אלהים הטוב וכחות העולם הבא וימעלו מעל

⁶נמנעו מהתחדש עוד לתשובה כי צלבו להם מחדש את בן האלהים ויתנוהו למשל
⁷כי האדמה השותה את הגשם הירד עליה למכביר ומוציאה עשב טוב לעבדיה תשא ברכה מאת האלהים
⁸ואשר תוציא קוץ ודורדר נמאסה היא וקרובה למארה וסופה להשרף
⁹אמנם ידידי מבטחים אנחנו בכם טבות מאלה וקרבות לישועה אף כי דברנו כזאת
¹⁰כי האלהים לא יעות צדק לשכח את מעשיכם ואת עמל אהבתכם אשר הראיתם לשמו ששרתם ועודכם משרתים את הקדשים
¹¹אבל חפצנו שכל אחד מכם גם ישקד שקוד להחזיק בשלמות התקוה עד הקץ
¹²שלא תעצלו כי אם תלכו בעקבות היורשים באמונה וארך רוח את ההבטחות
¹³כי בהבטיח אלהים את אברהם נשבע בנפשו יען אשר אין גדול ממנו להשבע בו
¹⁴ויאמר כי ברך אברך והרבה ארבה אותך
¹⁵ויהי בהאריך נפשו השיג את ההבטחה
¹⁶בני האדם ישבעו בגדול מהם והשבועה להם קץ כל ערעור לקיום הדבר
¹⁷על כן כאשר רצה האלהים להראות ביותר את ירשי ההבטחה כי לא תשתנה עצתו ערב אתה בשבועה
¹⁸למען על פי שני דברים בלתי משתנים אשר חלילה לאלהים לשקר בם יהיה לנו אשר נסנו עליו זרוז גדול לאחז בתקוה הנתונה לפנינו
¹⁹אשר היא לנפשנו לעוגין נכון וחזק ומגיע אל מבית לפרכת
²⁰אשר בא שמה ישוע העבר לפנינו ויהי כהן גדול לעולם על דברתי מלכי צדק

הפרק 7

כי זה מלכי צדק מלך שלם כהן לאל עליון אשר יצא לקראת אברהם בשובו מהכות את המלכים ויברכהו
²ואשר חלק לו אברהם מעשר מכל שמו יפרש מלך הצדק ועוד מלך שלם הוא מלך השלום
³באין אב באין אם באין יחש ולימיו אין תחלה ולחיי אין סוף כי אם נדמה לבן האלהים הוא עומד בכהנתו לנצח
⁴ראו עתה מה גדול הוא אשר גם אברהם אבינו נתן לו מעשר מראשית השלל
⁵הן אלה מבני לוי אשר נחלי את הכהנה יש להם חק על פי התורה לקחת את המעשרות מן העם מן אחיהם אשר אף הם יצאי ירך אברהם
⁶ואשר איננו מתיחש למשפחתם הוא לקח את המעשר מן אברהם ויברך את אשר היתה לו ההבטחה
⁷והנה נכון הדבר כי הקטן יברך על ידי הגדול ממנו
⁸ופה בני אדם שימותו לקחים את המעשר אבל שם לקחו מי שהועד עליו כי הוא ח!
⁹ויתכן לומר כי גם לוי הלך את המעשרות היה מעשר בעשר אברהם
¹⁰כי עוד בירך האב היה בצאת מלכי צדק לקראתו
¹¹על כן אלו היתה שלמות על ידי כהנת בני לוי אשר בה נתנה התורה לעם למה זה צריך לקום עוד כהן אחר על דברתי מלכי צדק ולא יאמר על דברתי אהרן
¹²כי בהשתנות הכהנה מן הצרך שתשתנה גם התורה
¹³כי אשר מדבר בו כזאת הוא משבט אחר אשר מעולם לא שרת איש ממנו את המזבח
¹⁴כי גלוי לכל אשר אדנינו זרח מיהודה מן השבט אשר משה לא דבר אליו דבר על הכהנה
¹⁵ועוד יותר ברור הוא אם יוקם על דמיון מלכי צדק כהן אחר
¹⁶אשר איננו על פי חקת בשר ודם אלא על פי כח חיים בלתי נפסקים
¹⁷כי העיד עליו אתה כהן לעולם על דברתי מלכי צדק

¹⁸ בעבור כי המצוה הקדמת הוסרה בהיותה חלושה וקצרת יד מהועיל

¹⁹ כי התורה לא השלימה דבר והנה נכנסה במקומה תקוה טובה ממנה אשר נקרב על ידה לאלהים

²⁰ וכפי אשר לא היתה זאת בלי שבועה

²¹ כי המה נתכהנו בלי שבועה וזה בשבועה על ידי האמר לו נשבע יהוה ולא ינחם אתה כהן לעולם על דברתי מלכי צדק

²² גם הברית טובה ויתרה היא אשר ישוע ערב אותה

²³ ושם נתכהנו רבים מפני אשר המות לא הניחם להותר בארץ

²⁴ אבל זה בעמדו לעולם יש לו כהנה אשר לא תעבר ממנו

²⁵ אשר על כן יוכל גם להושיע בכל וכל את הנגשים על ידו לאלהים כי חי הוא תמיד להפגיע בעדם

²⁶ כי נאוו לנו כהן כזה שהוא חסיד ותמים וטהור ונבדל מן החטאים ונשא מהשמים

²⁷ אשר איננו צריך יום יום ככהנים הגדולים ההם להקריב בראשונה על חטאתיו ואחרי כן על חטאת העם כי זאת עשה בפעם אחת בהקריבו את נפשו

²⁸ כי התורה העמידה לכהנים גדולים בני אדם חלשים אבל דבר השבועה הבאה אחרי התורה העמיד את הבן המשלם לעולם

הפרק 8

א זה ראש הנאמרים כי יש לנו כהן גדול היושב לימין כסא הגבורה בשמים

² והוא משרת הקדש והמשכן האמתי אשר כוננו אדני ולא אדם

³ כי כל כהן גדול הוא מפקד להקריב מנחות וזבחים ועל כן צריך שיהיה גם לזה דבר להקריב

⁴ והנה אלו היה בארץ לא היה כהן כי יש פה הכהנים המקריבים הקרבנות לפי התורה

⁵ ומכהנים לדמות וצל הדברים שבשמים כדבר יהוה אל משה בבאו לכלות את המשכן כי אמר אליו ראה ועשה הכל בתבניתו אשר אתה מראה בהה

⁶ ועתה הוא קבל שרות מעלה כפי מעלת הברית הנעשה על ידו אשר הוקמה על הבטחות טבות ויתרות

⁷ כי אלו היתה הראשונה ההיא תמימה לא יבקש מקום לשניה

⁸ כי כה אמר בהוכיח אתם הנה ימים באים נאם יהוה וכתתי את בית ישראל ואת בית יהודה ברית חדשה

⁹ לא כברית אשר כרתי את אבותם ביום החזיקי בידם להוציאם מארץ מצרים אשר המה הפרו את בריתי ואנכי בחלתי בם נאם יהוה

¹⁰ כי זאת הברית אשר אכרת את בית ישראל אחרי הימים ההם נאם יהוה נתתי את תורתי בקרבם ועל לבם אכתבנה והייתי להם לאלהים והמה יהיו לי לעם

¹¹ ולא ילמדו עוד איש את רעהו ואיש את אחיו לאמר דעו את יהוה כי כולם ידעו אותי למקטנם ועד גדולם

¹² כי אסלח לעונם ולחטאתם ולפשעיהם לא אזכר עוד

¹³ הנה באמרו ברית חדשה ישן את הראשונה ומה שהוא נושן ומזקין קרוב הוא אל קצו

הפרק 9

הן היה גם לברית הראשונה משפטי העבודה ומקדש ארצי

² כי הוקם המשכן החיצון אשר בו המנורה והשלחן ומערכת הלחם והוא נקרא קדש

³ ומבית לפרכת השנית משכן הנקרא קדש הקדשים

⁴ אשר לו מזבח הזהב לקטרת וארון הברית מצפה זהב כלו ובו צנצנת זהב אשר המן בתוכו ומטה אהרן אשר פרח ולוחות הברית

⁵וממעל לו כרובי הכבוד הסככים על הכפרת לא נדבר כעת על כל אחד מהם בפרט
⁶ואחרי שהוכנו אלה ככה באו הכהנים תמיד אל המשכן החיצון לעבד שם את עבודתם
⁷ואל המשכן אשר לפניו ממנו בא שמה הכהן הגדול לבדו פעם אחת בשנה לא בבלי דם אשר יקריב בעד נפשו ובעד שגגות העם
⁸ורוח הקדש מודיע בזאת כי לא נגלה הדרך אל הקדש כל הימים אשר המשכן החיצון יש לו לעמד:
⁹והוא משל על העת ההוא אשר בה מקריבים מנחות וזבחים אשר לא יוכלו להשלים את לבב העבד:
¹⁰אך משפטי הגוף המה עם המאכלות והמשקים והטבילות השונות אשר הושמו עד עת התקון
¹¹אבל המשיח בבאו להיות כהן גדול לטבות העתידות עבר בתוך המשכן המעלה בגדלה ושלמות
אשר לא נעשה בידיהם כלומר אשר איננו בכלל הבריאה הזאת
¹²גם לא בא בדם שעירים ועגלים אלא בדם נפשו בא בפעם אחת אל הקדש פנימה וימצא גאלת
עולם
¹³כי אם דם הפרים והשעירים ואפר הפרה אשר יזה על הטמאים יקדשם לטהרת גופם
¹⁴אף כי דם המשיח אשר הקריב את עצמו לאלהים ברוח נצחי ובלי מום יטהר לבבכם ממעשי מות
לעבד את אלהים חיים
¹⁵ובעבור זאת הוא גם סרסר לברית חדשה למען אשר יירשו המקראים את הבטחת נחלת עולם
אחרי אשר מת לפדות מן הפשעים אשר נעשו תחת הברית הראשונה
¹⁶כי במקום שיש דיתיך צריך לדעת מות מקימה
¹⁷כי רק במות המת תכון דיתיך ואיננה בתקפה בעוד מקימה בחיים
¹⁸לכן גם הראשונה לא חנכה בלא דם
¹⁹כי ככלות משה להגיד לכל העם את כל המצות כתורה לקח דם העגלים והשעירים עם מים
ותולעת שני ואזוב ויזרק על הספר ועל כל העם
²⁰ויאמר הנה דם הברית אשר צוה אלהים אליכם
²¹וכן הזה מן הדם על המשכן ועל כל כלי השרת
²²וכמעט הכל יטהר בדם על פי התורה ואין כפרה בלי שפיכת דם
²³לכן דמיוני הדברים שבשמים צריכים להטהר באלה והדברים שבשמים בעצמם צריכים להטהר
בזבחים טובים מאלה
²⁴כי המשיח לא בא אל הקדש הנעשה בידיהם שהוא רק דמות האמתי כי אם בא אל עצם השמים
לראות עתה בעדנו את פני האלהים
²⁵אף לא להקריב את נפשו פעמים רבות ככהן הגדול אשר בא שנה בשנה אל הקדש בדם אחרים
²⁶כי אם כן הוא הלא היה לו לענות פעמים רבות מראשית העולם ועתה בקץ העתים נגלה בפעם
אחת כדי לבטל את החטא בזבח נפשו
²⁷וכאשר נגזר על בני אדם פעם אחת המות ואחריו הדין
²⁸כן הקרב המשיח פעם אחת למען שאת חטאי רבים ופעם שנית יראה בלי חטא לישועה למחכים
לו

הפרק 10

כי התורה בהיות בה צל הטבות העתידות ולא מראה עצם הדברים אין ביכלתה להשלים את
הקרבים בקרבנות ההם אשר יקריבו תמיד מדי שנה בשנה
²כי לולא זאת חדלו מהביאם באשר המקריבים בהטהרם פעם אחת לא היתה בהם עוד רגשת
חטאים
³אבל יש שם הזכרת החטאים שנה בשנה
⁴כי דם הפרים והשעירים לא יוכל להסיר חטאים
⁵ובעבור זאת אמר בבואו לעולם זבח ומנחה לא חפצת גוף כוננת לי:
⁶עולה וחטאה לא שאלת

⁷אז אמרתי הנה באתי במגלת ספר כתוב עלי לעשות רצונך אלה;

⁸אחרי אמרו למעלה זבח ומנחה עולה וחטאה לא חפצת ולא שאלת אשר יקריבו אתם על פי התורה

⁹אז אמר הנה באתי לעשות רצונך אלהי מעביר בזה את הראשונה למען הקים את השני

¹⁰וברצון הזה מקדשים אנחנו על ידי הקרבת קרבן גוף ישוע המשיח בפעם אחת

¹¹וכל כהן עמד יום יום לשרת ומוסיף פעמים רבות להקריב אתן הקרבנות אשר לא יוכלו לעולם להעביר חטאים

¹²אולם זה אחרי הקריבו זבח אחד על החטאים ישב עד עולם לימין האלהים

¹³וחכה יחכה עד כי יושתו איביו הדם לרגליו

¹⁴כי הוא בקרבן אחת השלים לנצח את המקדשים

¹⁵ואף רוח הקדש מעיד לנו על זאת כי אחרי אמרו

¹⁶זאת הברית אשר אכרת אתם אחרי הימים ההם אמר יהוה נתתי את תורתך בקרבם ועל לבם אכתבנה

¹⁷ולעולם ולחטאתם לא אזכר עוד;

¹⁸והנה באשר נסלחו החטאים אין עוד קרבן עליהם

¹⁹ועתה אחי בהיות לנו בטחון דרך הקדש בדם ישוע

²⁰דרך חדש וחי אשר חדש לנו בפרכת היא בשרו

²¹ובהיות לנו כהן גדול על בית אלהים

²²נקרבה נא בלבב שלם ובאמונה תמימה מטהרים בהזית לבבנו מרוח רעה ורחוצי בשר במים טהורים

²³נחזיקה בהודית התקוה בל נמוט כי נאמן המבטיח

²⁴ונתבוננה זה על זה לעורר אתנו לאהבה ולמעשים טובים

²⁵ואל נעזב את כנאיתנו כמנהג קצת אנשים כי אם נוכיח איש את אחיו וביותר בראתכם כי קרוב היום

²⁶כי אם נחטא בזדון אחרי אשר קבלנו דעת האמת לא ישאר עוד זבח קרבן לכפר על החטא

²⁷כי אם בעותי הדין העתיד ואש קנאה אשר תאכל את הצררים

²⁸הן איש כי יפר תורת משה מות ימות בלי חמלה על פי שנים עדים או שלשה

²⁹מה תחשבו כמה יגדל הענש הראוי לרמס ברגלו את בן האלהים וחשב לחל את דם הברית אשר הוא מקדש בו ומחרף את רוח החסד;

³⁰כי ידענו את האמר לי נקם ושלם ועוד כי ידין יהוה עמו

³¹מה נורא לנפל ביד אלהים חיים

³²אבל זכרו נא את הימים הראשונים כי אז אחרי ארו עיניכם נשאתם כבד ענוים רבים

³³פעם בהיותכם לראי בחרפה ותוהה פעם בהשתתף לאשר הגיע אליהם כזאת

³⁴כי הצטערתם על מוסרי וגזלת רכושכם סבלתם בשמחה מדעתכם בנפשכם שיש לכם בשמים קנין טוב ממנו וקים לעד;

³⁵לכן אל תשליכו את בטחונכם כי יש לו שכר רב

³⁶כי צריכים אתם לסבלנות למען תעשו רצון אלהים ונשאתם את ההבטחה

³⁷כי עוד מעט רגע והבא יבא לא יאחר;

³⁸הצדיק באמונתו יחיה ואם יסג אחור לא רצתה נפשי בו

³⁹אמנם אנחנו איננו מן הנסוגים אחור לאבדם כי אם מן המאמינים להצלת הנפש

הפרק 11

כי האמונה היא חסן הבטחון במקוה והוכחת דברים לא נראים² ובה נחלו האבות עדות³ באמונה נבין כי העולמות נעשו בדבר האלהים למען אשר יצא הנראה מן הנעלם⁴ באמונה הקריב הבל לאלהים זבח טוב מקין אשר היה לו לעדות כי צדיק הוא בהעיד אלהים על מנחתיו ובה עודנו מדבר אחרי מותו⁵ באמונה לקח חנוך לבלתי ראותו המות ואיננו כי לקח אתו אלהים והועד עליו לפני הלקחו כי את האלהים התהלך⁶ ובלי אמונה לא יוכל איש להיות רצוי אל האלהים כי כל הקרב אליו צריך להאמין כי יש אלהים וגמול הוא משיב לדרשיו⁷ באמונה בנה נח ביראת יהוה את התבה להצלת ביתו אתרי אשר צוה על דברים לא נראים עדין וירשע בה את העולם ויהי לירש הצדקה עקב האמונה⁸ באמונה שמע אברהם כאשר נקרא ללכת אל הארץ אשר יירשנה ויצא ולא ידע אנה יבוא⁹ באמונה היה גר בארץ ההבטחה כמו בנכריה וישב באהלים הוא ויצחק ויעקב אשר ירשו עמו ההבטחה ההיא¹⁰ כי חכה לעיר אשר יסודתה נאמנה ובונה ומכוננה האלהים¹¹ באמונה שרה גם היא קבלה הכח להזריע ותלד אחרי בלתה כי חשבה לנאמן את המבטיח¹² על כן מאחד אשר כמעט מת גופו יצאו ככוכבי השמים לרב וכחול על שפת הים אשר לא יספח¹³ כפי אמונה מתו כל אלה ולא השיגו את ההבטחות רק מרחוק ראו אותן ויבטחו וישמחו לקראתן ויודו כי גרים הם ותושבים בארץ¹⁴ הלא המדברים כזאת יודיעו כי הם מבקשי ארץ מושב¹⁵ ואם היתה דעתם על הארץ ההיא אשר יצאו ממנה הלא היה בידם לשוב אליה¹⁶ אכן נכספו למושב טוב ממנו והוא בשמים ועל כן לא בוש האלהים להקרא אלהיהם כי הכין להם עיר¹⁷ באמונה העלה אברהם את יצחק כאשר נסה ואת יחידו הקריב המקבל את ההבטחות¹⁸ אשר נאמר לו כי ביצחק יקרא לך זרע¹⁹ ויחשב בלבו כי יכול יוכל אלהים להחיות גם את המתים על כן גם הושב אליו להיות למשל²⁰ באמונה ברך יצחק את יעקב ואת עשו וידבר על העתידות²¹ באמונה ברך יעקב את שני בני יוסף לפני מותו וישתחו על ראש המטה²² באמונה הזכיר יוסף בקרב קצו את יציאת בני ישראל ויצו על אדות עצמותיו²³ באמונה הצפינו את משה אבותיו שלשה ירחים אהרי הולדו כראתם את הילד כי טוב הוא ולא יראו את מצות המלך²⁴ באמונה מאן משה כאשר גדל להקרא בן לבת פרעה²⁵ ויבחר לסבל את עני עם אלהים מלהתענג לשעה בתענוגי החטא²⁶ בחשבו את חרפת המשיח לעשר גדול מאצרות מצרים כי הביט אל הגמול²⁷ באמונה עזב את ארץ מצרים ולא ירא מחמת המלך כי היה כראה אשר איננו נראה ויתחזק²⁸ באמונה עשה את הפסח ונתינת הדם למען אשר לא יגע המשחית בבכוריהם²⁹ באמונה עברו את ים סוף ביבשה אשר נסו מצרים גם המה לעבר בו ויטבעו³⁰ באמונה נפלו חומות יריחו אחרי הקיפו אותן שבעת ימים³¹ באמונה לא אבדה רחב הזונה עם הסוררים כי אספה את המרגלים אל ביתה בשלום³² ומה אמר עוד הן תקצר לי העת אם אספר מעשי גדעון וברק ושמשון ויפתח ודוד ושמואל והנביאים³³ אשר באמונה כבשו ממלכות ופעלו צדק והשגו הבטחות וסכרו פי אריות³⁴ וכבו גבורת האש ונמלטו מפי החרב והתחזקו מחלים ועשו חיל במלחמה והפילו מחנות זרים³⁵ נשים לקחו מתחיה את מתיהן ואחרים רטשו בענוים ולא אבו להנצל למען יזכו לתחיה טובה

³⁶ מהם נסו בתעלולים ובמכות וגם נמסרו לכבל ומסגר
³⁷ נסקלו באבנים נסרו במגרה נבחנו ביסורים מתו לפי חרב וינעו עטופי עורת כבשים ועזים בחסר
 ובעצר רעה ויגון
³⁸ אשר העולם לא היה כדי להם הם תעו במדבר ובהרים ובמערות ובנקיקי הארץ
³⁹ וכל אלה אף היתה להם העדות בגלל אמונתם לא קבלו את ההבטחה
⁴⁰ למען אשר לא ישלמו בלעדינו כי צפה לנו אלהים מקדם טובה יתרה

הפרק 12

לכן גם אנחנו אשר ענן עדים רב כזה סבב אתנו נשליכה ממנו כל טרח והחטא המקיף עלינו ונרוצה
 בתוחלת את המרוצה הערוכה לפנינו
² ובביטה אל ישוע ראש האמונה ומשלימה אשר בעד השמחה השמורה לו סבל את הצלב ויבז
 החרפה וישב לימין כסא האלהים
³ התבוננו אליו אשר נשא כלמת חטאים גדולה כזאת למען לא תיעפו ולא תיגעו בנפשותיכם
⁴ עדין לא עמדתם עד לדם במלחמתכם עם החטא
⁵ ותשכחו דבר הנחומים המדבר אליכם כמו אל בנים לאמר מוסר יהוה בני אל תמאס ואל תקץ
 בתוכחתו
⁶ כי את אשר יאהב יהוה יוכיח יכאב את בן ירצח
⁷ אם סבלים אתם מוסר דעו כי כאב עם בניו כן מתנהג אלהים עמכם כי איה הבן אשר אביו לא
 ייסרנו
⁸ אך אם תהיו באין מוסר אשר היה מנת כלם אז ממזרים אתם ולא בנים
⁹ ועוד אם אבות בשרנו היו מיסרים אתנו ונירא מהם אף כי נכנע לפני אבי הרוחות ונחיה
¹⁰ כי המה יסרונו כטוב בעיניהם לימים מעטים אבל זה להועיל למען יהיה לנו חלק בקדשתו
¹¹ וכל מוסר בעת עברו עלינו איננו שמחה בעינינו כי אם יגון אולם באחריתו יתן פרי שלום לצדקה
 למלמדים בו
¹² על כן חזקו ידיים רפות וברכים כשלות
¹³ ומעגל רגליכם פלסו למען לא תטה הצלעה מן הדרך כי אם תרפא
¹⁴ ורדפו את השלום עם כל אדם ואת הקדשה אשר בלעדיה לא יראה איש את האדון
¹⁵ והזהרו פן יש בכם איש מתאחר מחדס אלהים פן יוגיעכם שרש פרה לענה ויטמאו בו רבים
¹⁶ פן ימצא בכם זנה או חלל כעשו אשר במיד אחד מכר את בכורתו
¹⁷ הלא ידעתם כי גם נמאס אחרי כן כאשר רצה לרשת את הברכה כי לא מצא מקום לתשובה אף
 בקש אותה בדמעות
¹⁸ כי לא באתם אל הר נמשש ובער באש ולא אל ענן וערפל וסערה
¹⁹ ולא לקול שופר ולקול הדברים אשר שמעיו בקשו שלא יוסיף לדבר עמהם עוד
²⁰ כי לא יכלו לשאת את אשר צוו ואם בהמה תגע בהר סקל תקסל או ירה תירה בחצים
²¹ והמראה היה נורא עד מאד ויאמר משה יגרת וחרדתי!
²² כי אם באתם אל הר ציון ואל עיר אלהים חיים אל ירושלים שבשמים
²³ ואל עצרת רבבות המלאכים ועדת הבכורים הכתובים בשמים ואל אלהים שפט הכל ואל רוחות
 הצדיקים הנשלמים
²⁴ ואל ישוע סרסר הברית החדשה ואל דם ההזאה המיטיב דבר מדם הבל
²⁵ לכן ראו פן תמאנו לשמע אל המדבר כי הן לא נמלטו המאנים לשמע אל המדבר עמהם בארץ
 אף אנחנו אם נמאן לשמע בקול המדבר מן השמים
²⁶ אשר קולו הרעיש אז את הארץ ועתה זה הבטיח לאמר עוד אחת ואני מרעיש לא לבד את הארץ

כי גם את השמים

²⁷ וזו עוד אחת שאמר משמיע חליפת הנרעשים אשר הם עשויים למען יעמד אשר איננו נרעש

²⁸ לכן אנחנו המקבלים מלכות אשר לא תמוט נבאה נא בתודה ונעבד בה את האלהים לרצון לו בצניעות וביראה

²⁹ כי אלהינו אש אכלה הוא

הפרק 13

אהבת האחים תעמד:

² הכנסת ארחים אל תשכחו כי יש אשר הכניסו בה מלאכים ולא ידעו

³ זכרו את האסורים כאלו אתם אסורים עמהם ואת הנלחצים באשר גם אתם בבשה

⁴ האישות תיקר בכל וערש יצועכם אל יחלל את הזנים ואת המנאפים ידין אלהים

⁵ רחקו מאהבת כסף ושמחו בחלקכם כי הוא אמר לא ארפך ולא אעזבך

⁶ על כן נבטח ונאמר יהוה לי בעזרי לא אירא מה יעשה לי אדם

⁷ זכרו את מנהיגיכם אשר הגידו לכם את דבר האלהים בינו לאחרית דרכם ולכו באמונתם

⁸ ישוע המשיח גם תמול גם היום הוא הוא וגם לעולמים

⁹ אל תנועו בתורות שנות וזרות כי טוב לכוון לבנו בחסד ולא בעניני מאכל אשר לא הועילו למתהלכים בהם

¹⁰ יש לנו מזבח אשר אינם רשאים לאכל מעליו משרתי המשכן

¹¹ כי הבהמות אשר הובא דמן בקדש לכפרת החטא על ידי הכהן הגדול גוייתהן נשרפו מחוץ למחנה

¹² בעבור זאת גם ישוע למען קדש בדמו את העם ענה מחוץ לשעה

¹³ לכן נצאה נא אליו אל מחוץ למחנה ונשא את חרפתו

¹⁴ כי פה אין לנו עיר עמדת כי את העתידה אנחנו מבקשים

¹⁵ לכן נקריב על ידו בכל עת זבח תודה לאלהים היא פרי שפתים המודות לשמו

¹⁶ ואל תשכחו לגמל חסד ולתת לאביונים כי זבחים כאלה יערבו לאלהים

¹⁷ שמעו אל מנהיגיכם והכנעו מפניהם כי שקדים הם על נפשתיכם כעתידיים לתת חשבון למען יעשו זאת בשמחה ולא באנחה כי זאת לא להועיל לכם

¹⁸ התפללו בעדנו כי ידענו אשר שלמה מחשבתנו ונחפץ ללכת דרך ישרה בכל

¹⁹ ובחזקה אבקש מכם לעשות זאת למען אושב אליכם במהרה

²⁰ ואלהי השלום אשר בדם ברית עולם העלה מן המתים את רעה הצאן הגדול את ישוע אדנינו

²¹ הוא ישלימכם בכל מעשה טוב לעשות רצונו בפעלו בכם את הרצוי לפניו ביד ישוע המשיח אשר לו הכבוד לעולמי עולמים אמן

²² ואבקש מכם אחי שאו נא דבר התוכחה כי כתבתי אליכם בקצרה

²³ ודעו כי טימותיוס אחינו יצא מבית האסורים והיה אם יבא במהרה אראה אותו את פניכם

²⁴ שאלו לשלום כל מנהיגיכם ולשלום כל הקדשים בני ארץ איטליא שאלים לשלומכם

²⁵ החסד עם כלכם אמן